

kunde godt holde iden for Debatten her den Kritik, der ligger i, at vi af den Grund skulde være bange for at gaa med til, at Sogneraadsformanden har Lovale hos sig.

Judenrigsministeren (Fingerslev): Det ærede Medlem behager at lægge vel meget ind i mine Ord. Jeg har ikke talt om Misbrug eller noget i den Retning. Jeg vil meget gerne lade det ærede Medlem og hans Benner om, hvad de ville spise og drikke, og i hvilket Omfang de ville gøre det; det er mig ganske ligegyldigt. Jeg har kun tilladt mig at pege paa, at naar man foruden at gøre Sogneraadets Formand til den ledende i Sogneraadet, tillige gør ham til Bært — jeg har ikke forudsat, at han skulde have Betaling for noget af det, han yder, men han bliver let Bært, frivillig Bært — vil det let bevirke, at Sogneraadet bliver mere afhængigt af sin Formand, end det bør være. Det har været mit Synspunkt, og der har slet ikke været Tale fra min Side om Misbrug og Svir, saa det kunde det ærede Medlem have sparet sig. Hvad Aktivspørgsmaalet angaar, saa tillader jeg mig at fastholde mit Synspunkt. Naar Formanden for Sogneraadet har sine Jattigprotokoller og det løbende Mars Sager, er det slet ikke hver Dag, han skal se efter i Arkivet, saa det kan han meget godt have andstedes. Jeg har selv i mange Aar været Sogneraadsformand, men jeg har aldrig afholdt noget Sogneraadsmøde i mit Hjem — i det mindste erindrer jeg det ikke, maaste en enkelt Gang i en trang Vending — og vilde ikke gøre det allerede af den Grund, at jeg vilde finde, at Sogneraadsmedlemmerne, naar jeg tillige var Bært, derved let vilde komme til at staa i et andet Forhold til Formanden, end de bør staa. Jeg tror, dette er en rigtig og sund Betragtning, og det tror jeg, det ærede Medlem meget godt kan lade staa ved sit Værd.

Jens Buss: Jeg skal dog have Lov til over for det Forhold, den ærede Minister sidst berørte, at fortælle, hvorledes jeg har set og hørt, at det er gaaet til, og hvorfor der ikke er mindste Grund til at være bange for eller tro, at der vil ske nogen Skade. Det er jo naturligt, at naar Sogneraadsmedlemmer komme sammen, og navnlig, naar de ved at lægge Signing eller andre Ting, skulle være sammen hele Dagen, nødes de til at skulle have noget at spise, og saa er det ogsaa naturligt, at Sogneraadetsformanden giver dem Mad, men det have de da betalt for. Der er altjaa ingen Grund til at komme og kaste den Insinua-

tion ud mod Sogneraadene, at dette Forhold vil føre til, at de blive afhængige af vedkommende Sogneraadetsformands Gæstfrihed. Nej, det blive de selvfølgelig ikke, saaledes som det gaar til i Praksis, og naar det er Tilfældet, mener jeg, det er bevisst, at der ingen Afhængighedsforhold er til Stede bagester. Naar den Slags Insinuationer kastes ud, især fra Ministerbordet, mener jeg, der maa protesteres derimod fra vor Side. Jeg tror, det er uretfærdigt mod Landkommunalbestyrelserne.

Judenrigsministeren (Fingerslev): Ja, jeg skal dog tillade mig at svare, at om Sogneraadetsformanden ser de vedkommende hos sig som Gæster, kan der ikke siges noget imod; det vil efter min Mening kunne gaa, naar det skulde være; det kan ikke være saa farlig en Sag. Men at Sogneraadetsformanden skulde se sine Kolleger hos sig paa den Maade, at de betale for, hvad de saa hos ham og blive beværte med der, finder jeg rigtig nok, er en meget lidet heldig Ordning. Saa holder jeg dobbelt paa, at Sogneraadets Lovale bør ikke være hos Sogneraadetsformanden.

Jens Buss: Ja, jeg skal holde mig til den ærede Ministers egen Fortolkning af, hvorledes den Slags Ting gaa til. Det anses jo for god Lov og Ret her i Landet, at naar vedkommende Sogneraadetsformand ikke kan faa andre til at kvittere for Medhjælpssummen, maa han lade sin Kone gøre det; det er godt og rigtigt nok. Kunde det samme nu ikke være Tilfældet her, naar han er Bært? Kunde der ikke være lige saa god Lov til i det som i det andet? Det ene er jo akkurat lig det andet. Jeg har kun nævnt, hvad der faktisk har været Tilfældet, fordi saa længe de Forhold bestaa, som bestaa i Dag paa det Omraade i vor Lovgivning, giver det helt igennem Anledning til, at der stadig kommer Urigtigheder i Forhold til Loven frem. Derfor tror jeg, det var heldigst for alle Parter at faa det Forhold ordnet saaledes, at der ikke er Fristelse til, at noget saadant kommer frem, hvorom man kan staa op og sige: Det ikke i fuld Overensstemmelse med Loven.

Judenrigsministeren (Fingerslev): Jeg skal ikke forfølge denne Debat videre; vi komme ellers let til at inddrage Familieforholdene under Lovforslaget, og det vil jeg dog nødig være med til.

Ordføreren (Berntsen): Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i den Duel, det